

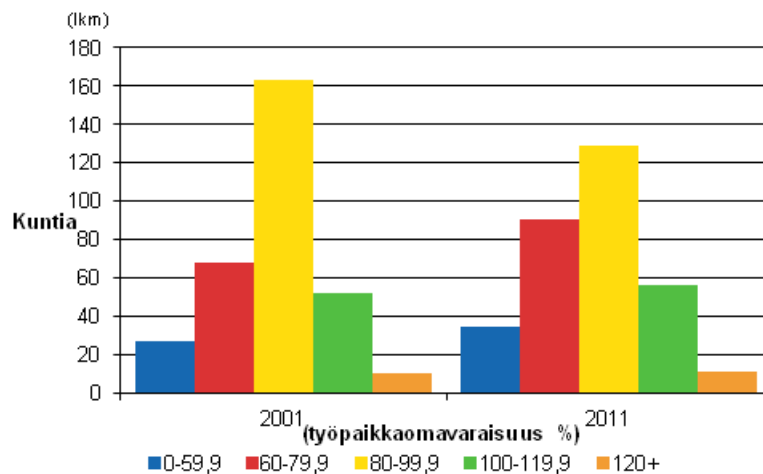
Työssäkäynti 2011

Toimiala, työnantajasektori ja työpaikat

Viidesosalla kunnista työpaikkaomavaraisuus yli 100 prosenttia

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston mukaan vuonna 2011 työpaikkaomavaraisuus nousi 39 prosentilla ja laski 60 prosentilla kunnista verrattuna kymmenen vuoden takaisiin lukuihin. Manner-Suomen korkeimmat työpaikkaomavaraisuudet olivat Harjavallassa (133,7 prosenttia), Pietarsaareissa (132,7 %) ja Helsingissä (130,8 %). Manner-Suomessa työpaikkaomavaraisuus oli matalin Pornaisissa (42,8 %), Vesilahdella (44,2 %) ja Lemillä (45,9 %). Työpaikkaomavaraisuus ylitti 100 prosentin rajan 67 kunnassa.

Kuntien lukumäärä työpaikkaomavaraisuusasteen mukaan vuosina 2001 ja 2011

Työpaikkaomavaraisuus ilmaisee tietyllä alueella työssäkävien (työpaikkojen) ja alueella asuvien työllisten määrän välisen suhteen. Tuoreessa kuntarakennelaisissa (478/2013) oleva työpaikkaomavaraisuusperuste poikkeaa tässä tarkastelussa käytetystä työpaikkaomavaraisuuskäsitteestä. Mikäli työpaikkaomavaraisuus ylittää 100 prosenttia, on kunnassa sijaitsevien työpaikkojen lukumäärä kunnassa asuvien työllisten lukumäärää suurempi.

Vuonna 2011 työpaikkaomavaraisuus ylitti 100 prosentin rajan 67 kunnassa (20,9 % kaikista kunnista). Kymmenen vuotta aikaisemmin 100 prosentin rajan ylitti viisi kuntaa vähemmän. Näistä 100 prosentin työpaikkaomavaraisuuden ylittäjistä vuonna 2001 työpaikkaomavaraisuus nousi kymmenen vuoden aikana entisestään 61,3 prosentilla kunnista. Molempina vertailuvuosina käytetään vuoden 2013 kuntarajoja: kuntia on yhteensä 320.

Vuonna 2011 työpaikkaomavaraisuusaste oli 34 kunnassa (10,6 %) alle 60 prosenttia. Kymmenen vuotta aikaisemmin 60 prosentin rajan alapuolella oli 27 kuntaa (8,4 %). Kymmenessä vuodessa kuntien määrä väheni 34 kunnalla luokassa, jossa työpaikkaomavaraisuus oli 80–100 prosenttia. Sitä vastoin 60–80 prosentin työpaikkaomavaraisuuden luokassa kuntien määrä kasvoi 22 kunnalla. Työpaikkaomavaraisuuden kehitys kertoo työpaikkakeskittymien voimistumisesta ja pendelöinnin lisääntymisestä.

Helsinki suurten kuntien ykkönen, Pyhäntä pienten

Vuonna 2011 yli 50 000 asukkaan kaupungeista korkeimmat työpaikkaomavaraisuusasteet olivat Helsingissä (130,8 %), Vaasassa (128,1 %) ja Tampereella (123,1 %). Suurimmissa kaupungeissa työpaikkaomavaraisuus heikkeni vuoden 2001 lukemiin verrattuna viidessä kaupungissa, joista suurin lasku tapahtui Salossa (–3,1 prosenttiyksikköä). Eniten työpaikkaomavaraisuuttaan nostivat Vantaa (7,3 prosenttiyksikköä) ja Joensuu (6,5 prosenttiyksikköä). Matalimmat työpaikkaomavaraisuudet olivat Espoossa (96,5 %), Kouvolassa (97,0 %) ja Rovaniemellä (99,8 %). Kahdestakymmenestä suurimmasta kaupungista 17 kaupungin työpaikkaomavaraisuus ylitti 100 prosenttia vuonna 2011.

Vuonna 2011 yli 20 000:n mutta alle 50 000 asukkaan kuntia oli yhteensä 36, joista korkeimmat työpaikkaomavaraisuudet olivat Kemissä (119,0 %), Raahessa (116,8 %) ja Varkaudessa (109,5 %). Työpaikkaomavaraisuus laski yli puolessa näistä kunnista vuoden 2001 lukuihin verrattuna. Matalimmat työpaikkaomavaraisuusasteet olivat Kirkkonummella (60,1 %), Nurmijärvellä (60,7 %) ja Vihdissä (60,8 %).

Kooltaan 10 000–20 000 asukkaan kuntia oli yhteensä 47. Noin puolessa tämän kokoluokan kunnista työpaikkaomavaraisuus laski vuoden 2001 tilanteeseen verrattuna. Vuonna 2011 korkeimmat työpaikkaomavaraisuudet olivat Maarianhaminassa (177,8 %), Pietarsaaressa (132,7 %) ja Forssassa (122,2 %). Matalimmat työpaikkaomavaraisuudet olivat Mustasaareissa (54,2 %), Sipoossa (57,1 %) sekä Kontiolahdella (62,7 %). Näistä kunnista pendelöitiin runsaasti lähikaupunkeihin.

Kokoluokkaan 4 000–10 000 asukasta sijoittui 102 kuntaa. Tässä kuntaryhmässä korkeimmat työpaikkaomavaraisuudet olivat Harjavallassa (133,7 %), Säskylässä (130,4 %) sekä Sievissä (123,9 %), kun taas matalimmat työpaikkaomavaraisuudet olivat Pornaisissa (42,8 %), Vesilahdella (44,2 %) sekä Luodossa (46,7 %). Harjavallan työpaikkaomavaraisuusaste oli Manner-Suomen korkein. Kymmenen vuoden takaisista lukemista työpaikkaomavaraisuus laski 64,7 prosentilla tämän kokoluokan kunnista.

Enemmistö kunnista, eli 115 kuntaa (36,0 %), kuului alle 4 000 asukkaan kokoluokkaan. Pienimpien kuntien korkeimmat työpaikkaomavaraisuudet olivat Pyhännällä (125,0 %), Vieremällä (117,3 %) ja Keiteleellä (112,6 %). Tässä tarkasteluryhmässä matalimpien työpaikkaomavaraisuuksien kunnat olivat Ahvenanmaan pieniä kuntia. Manner-Suomen puolella matalimmat luvut olivat Lemillä (45,9 %), Köyliössä (53,3 %) ja Luvialla (53,7 %). Tässä ryhmässä työpaikkaomavaraisuus laski 67,0 prosentilla kunnista verrattuna vuoden 2001 tietoihin.

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Työlliset, työpaikat ja työpaikkaomavaraisuus 2011 sekä työpaikkaomavaraisuus 2001, muutos 2001–2011 (prosenttiyksikköä)	4
---	---

Kuviot

Liitekuviot

Liitekuvio 1. Työpaikkaomavaraisuus kunnittain 2011.....	11
Laatuseloste: työssäkäyntitilasto.....	12

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Työlliset, työpaikat ja työpaikkaomavaraisuus 2011 sekä työpaikkaomavaraisuus 2001, muutos 2001–2011 (prosenttiyksikköä)

Kunta	työlliset	työpaikat	työpaikkaomavaraisuus 2011 (%)	työpaikkaomavaraisuus 2001 (%)	muutos 2001–2011
Akaa	7 243	5 000	69,0	79,7	-10,6
Alajärvi	3 754	3 729	99,3	96,3	3,0
Alavieska	1 059	807	76,2	81,1	-4,9
Alavus	4 809	4 656	96,8	98,9	-2,0
Asikkala	3 350	2 427	72,4	74,8	-2,4
Askola	2 327	1 399	60,1	63,5	-3,3
Aura	1 897	1 326	69,9	70,6	-0,7
Brändö	226	149	65,9	77,4	-11,5
Eckerö	463	246	53,1	60,3	-7,2
Enonkoski	525	433	82,5	80,2	2,3
Enontekiö - Enontekis	718	694	96,7	88,2	8,4
Espoo - Esbo	125 460	121 055	96,5	94,3	2,2
Eura	5 190	5 343	102,9	101,7	1,3
Eurajoki - Euraâminne	2 483	2 613	105,2	77,0	28,2
Evijärvi	1 121	999	89,1	88,4	0,7
Finström	1 237	877	70,9	95,1	-24,2
Forssa	7 095	8 672	122,2	124,4	-2,2
Föglö	268	215	80,2	69,2	11,0
Geta	220	156	70,9	48,8	22,1
Haapajärvi	2 853	2 978	104,4	103,2	1,1
Haapavesi	2 854	2 951	103,4	95,6	7,8
Hailuoto - Karlö	363	248	68,3	70,8	-2,5
Halsua	508	391	77,0	90,6	-13,7
Hamina - Fredrikshamn	8 282	7 223	87,2	91,6	-4,4
Hammarland	739	292	39,5	47,2	-7,6
Hankasalmi	1 986	1 533	77,2	82,9	-5,7
Hanko - Hangö	3 877	4 386	113,1	103,2	9,9
Harjavalta	2 937	3 926	133,7	127,0	6,7
Hartola	1 206	1 309	108,5	98,9	9,6
Hattula	4 408	2 746	62,3	64,7	-2,4
Hausjärvi	4 004	2 416	60,3	59,2	1,2
Heinola	7 696	7 342	95,4	98,5	-3,1
Heinävesi	1 286	1 286	100,0	99,4	0,6
Helsinki - Helsingfors	295 312	386 357	130,8	133,8	-3,0
Hirvensalmi	860	686	79,8	90,4	-10,7
Hollola	9 555	6 387	66,8	75,8	-9,0
Honkajoki	783	811	103,6	101,0	2,6
Huittinen	4 400	4 446	101,0	98,9	2,2
Humppila	1 077	758	70,4	76,6	-6,2
Hyrnsalmi	849	655	77,1	89,8	-12,6
Hyvinkää - Hyvinge	20 965	19 309	92,1	84,8	7,3
Hämeenkoski	902	552	61,2	68,2	-7,0
Hämeenkyrö - Tavastkyro	4 425	3 211	72,6	91,0	-18,5

Kunta	työlliset	työpaikat	työpaikkaomavaraisuus 2011 (%)	työpaikkaomavaraisuus 2001 (%)	muutos 2001–2011
Hämeenlinna - Tavastehus	29 030	30 552	105,2	103,2	2,1
li	3 426	2 387	69,7	71,1	-1,4
Iisalmi - Idensalmi	9 120	9 610	105,4	103,5	1,9
Iitti	2 863	2 204	77,0	89,1	-12,1
Ikaalinen - Ikaalis	3 032	2 876	94,9	96,8	-2,0
Ilmajoki	5 179	3 431	66,2	71,5	-5,2
Ilomantsi - Ilomants	1 947	1 890	97,1	97,7	-0,6
Imatra	10 804	11 387	105,4	107,2	-1,8
Inari - Enare	2 774	2 714	97,8	97,8	0,0
Inkoo - Ingå	2 598	1 316	50,7	59,0	-8,4
Isojoki - Storå	887	807	91,0	88,8	2,1
Isokyrö - Storkyro	2 092	1 400	66,9	72,3	-5,3
Jalasjärvi	3 315	3 080	92,9	90,0	2,9
Janakkala	7 408	5 303	71,6	76,2	-4,6
Joensuu	29 489	33 323	113,0	106,5	6,5
Jokioinen - Jockis	2 465	1 952	79,2	79,9	-0,7
Jomala	2 214	2 139	96,6	71,4	25,2
Joroinen - Jorois	2 008	1 601	79,7	76,0	3,7
Joutsa	1 751	1 509	86,2	93,8	-7,6
Juankoski	1 958	1 824	93,2	99,8	-6,7
Juuka	1 816	1 862	102,5	102,2	0,3
Juupajoki	808	761	94,2	96,3	-2,1
Juva	2 700	2 394	88,7	93,4	-4,8
Jyväskylä	57 453	62 253	108,4	105,8	2,5
Jämijärvi	784	602	76,8	70,6	6,2
Jämsä	8 489	8 652	101,9	100,0	2,0
Järvenpää - Träskända	19 421	12 368	63,7	65,4	-1,7
Kaarina - S:t Karins	14 324	9 487	66,2	67,4	-1,1
Kaavi	1 084	991	91,4	94,2	-2,8
Kajaani - Kajana	15 385	16 133	104,9	101,4	3,5
Kalajoki	5 235	4 828	92,2	92,1	0,2
Kangasala	13 534	9 056	66,9	68,9	-2,0
Kangasniemi	2 111	1 828	86,6	89,3	-2,7
Kankaanpää	4 993	5 603	112,2	104,0	8,2
Kannonkoski	526	482	91,6	92,2	-0,6
Kannus	2 368	2 278	96,2	105,6	-9,4
Karjoki - Bötom	627	506	80,7	82,2	-1,5
Karkkila - Högfors	4 036	3 484	86,3	78,9	7,4
Karstula	1 604	1 568	97,8	100,9	-3,2
Karvia	996	880	88,4	90,1	-1,8
Kaskinen - Kaskö	531	564	106,2	132,0	-25,8
Kauhajoki	5 799	5 920	102,1	96,4	5,7
Kauhava	7 106	7 561	106,4	102,6	3,9
Kauniainen - Grankulla	3 755	2 245	59,8	72,7	-12,9
Kaustinen - Kaustby	1 962	1 760	89,7	91,7	-2,0
Keitele	955	1 075	112,6	113,2	-0,6
Kemi	7 949	9 456	119,0	125,4	-6,4
Kemijärvi	2 738	2 542	92,8	97,7	-4,9

Kunta	työlliset	työpaikat	työpaikkaomavaraisuus 2011 (%)	työpaikkaomavaraisuus 2001 (%)	muutos 2001–2011
Keminmaa	3 514	2 548	72,5	62,1	10,4
Kemiönsaari - Kimitoön	2 941	2 623	89,2	87,0	2,2
Kempele	7 049	5 062	71,8	84,0	-12,2
Kerava - Kervo	17 011	12 146	71,4	61,7	9,7
Keuruu	3 876	3 840	99,1	96,0	3,1
Kihniö	835	748	89,6	90,2	-0,6
Kinnula	614	544	88,6	90,0	-1,4
Kirkkonummi - Kyrkslätt	18 073	10 870	60,1	63,0	-2,9
Kitee	4 123	4 287	104,0	104,6	-0,6
Kittilä	2 849	3 104	109,0	96,5	12,5
Kiuruvesi	3 200	2 864	89,5	92,8	-3,3
Kivijärvi	389	325	83,5	94,5	-11,0
Kokemäki - Kumo	3 143	2 712	86,3	90,1	-3,8
Kokkola - Karleby	19 682	20 778	105,6	100,0	5,6
Kolari	1 574	1 454	92,4	91,2	1,2
Konnevesi	1 112	845	76,0	76,3	-0,3
Kontiolahti	6 156	3 861	62,7	77,9	-15,2
Korsnäs	1 008	865	85,8	89,2	-3,4
Koski TI	978	967	98,9	86,6	12,3
Kotka	20 969	23 118	110,2	105,2	5,0
Kouvola	35 257	34 211	97,0	98,0	-1,0
Kristiinankaupunki - Kristinestad	2 922	2 661	91,1	100,3	-9,3
Kruunupyy - Kronoby	3 029	2 696	89,0	93,2	-4,2
Kuhmo	3 176	3 021	95,1	95,9	-0,8
Kuhmoinen	827	692	83,7	88,3	-4,7
Kumlinge	152	84	55,3	65,0	-9,7
Kuopio	44 768	48 534	108,4	105,1	3,3
Kuortane	1 520	1 386	91,2	87,6	3,6
Kurikka	5 850	5 050	86,3	88,1	-1,8
Kustavi - Gustavs	358	324	90,5	102,7	-12,2
Kuusamo	6 304	6 388	101,3	97,6	3,7
Kyyjärvi	547	584	106,8	98,1	8,6
Kärkölä	2 070	1 896	91,6	103,2	-11,6
Kärsämäki	1 004	865	86,2	98,2	-12,1
Kökar	100	63	63,0	69,8	-6,8
Köyliö - Kjulo	1 201	640	53,3	66,6	-13,3
Lahti - Lahtis	42 548	47 210	111,0	109,1	1,8
Laihia - Laihela	3 593	1 954	54,4	63,4	-9,0
Laitila	3 652	3 754	102,8	102,2	0,6
Lapinjärvi - Lapträsk	1 176	967	82,2	84,5	-2,3
Lapinlahti	3 964	3 328	84,0	89,5	-5,6
Lappajärvi	1 326	1 192	89,9	101,2	-11,3
Lappeenranta - Villmanstrand	30 298	32 692	107,9	106,4	1,5
Lapua - Lappo	6 074	4 962	81,7	84,0	-2,3
Laukaa	7 748	5 585	72,1	71,8	0,3
Lavia	707	555	78,5	84,7	-6,2
Lemi	1 282	589	45,9	56,6	-10,7
Lemland	912	281	30,8	30,4	0,4

Kunta	työlliset	työpaikat	työpaikkaomavaraisuus 2011 (%)	työpaikkaomavaraisuus 2001 (%)	muutos 2001–2011
Lempäälä	9 446	6 688	70,8	63,6	7,2
Leppävirta	3 956	3 070	77,6	82,0	-4,3
Lestijärvi	321	300	93,5	100,6	-7,1
Liekka	4 089	4 015	98,2	95,6	2,6
Lieto - Lundo	7 793	5 464	70,1	65,9	4,3
Liminka - Limingo	3 606	2 025	56,2	65,0	-8,8
Liperi	5 094	3 423	67,2	77,5	-10,3
Lohja - Lojo	21 325	16 883	79,2	84,0	-4,8
Loimaa	6 917	6 914	100,0	97,4	2,6
Loppi	3 650	2 161	59,2	62,8	-3,5
Loviisa - Lovisa	6 598	5 666	85,9	88,0	-2,1
Luhanka	251	190	75,7	80,5	-4,8
Lumijoki	748	511	68,3	56,8	11,5
Lumparland	196	93	47,4	46,3	1,2
Luoto - Larsmo	2 067	966	46,7	47,3	-0,5
Luumäki	1 978	1 600	80,9	88,8	-7,9
Luvia	1 401	752	53,7	60,5	-6,8
Maalahti - Malax	2 527	1 879	74,4	76,2	-1,9
Maaninka	1 529	895	58,5	72,7	-14,1
Maarianhamina - Mariehamn	5 662	10 066	177,8	191,2	-13,4
Marttila	875	597	68,2	65,6	2,6
Masku	4 601	2 505	54,4	58,7	-4,3
Merijärvi	418	242	57,9	68,2	-10,3
Merikarvia - Sastmola	1 168	950	81,3	91,9	-10,6
Miehikkälä	777	579	74,5	81,4	-6,8
Mikkeli - S:t Michel	22 642	23 411	103,4	101,5	1,9
Muhos	3 414	2 515	73,7	80,9	-7,2
Multia	617	596	96,6	78,6	18,0
Muonio	963	933	96,9	98,8	-1,9
Mustasaari - Korsholm	9 177	4 975	54,2	58,2	-4,0
Muurame	4 236	2 597	61,3	72,7	-11,3
Mynämäki	3 574	2 113	59,1	63,9	-4,8
Myrskylä - Mörskom	822	530	64,5	67,1	-2,6
Mäntsälä	9 402	5 729	60,9	62,2	-1,3
Mänttä-Vilppula	4 234	4 539	107,2	102,5	4,7
Mäntyharju	2 329	2 125	91,2	94,6	-3,4
Naantali - Nådendal	8 504	6 155	72,4	71,0	1,4
Nakkila	2 240	1 685	75,2	82,3	-7,1
Nastola	6 520	5 549	85,1	93,1	-8,0
Nivala	4 185	3 777	90,3	91,1	-0,9
Nokia	14 073	11 078	78,7	87,8	-9,1
Nousiainen - Nousis	2 291	1 124	49,1	53,5	-4,4
Nurmes	2 899	3 043	105,0	100,8	4,2
Nurmijärvi	19 487	11 819	60,7	59,1	1,5
Närpiö - Närpes	4 301	4 366	101,5	97,4	4,1
Orimattila	6 829	4 818	70,6	80,3	-9,8
Oripää	598	452	75,6	91,7	-16,1
Orivesi	3 805	3 027	79,6	83,6	-4,0

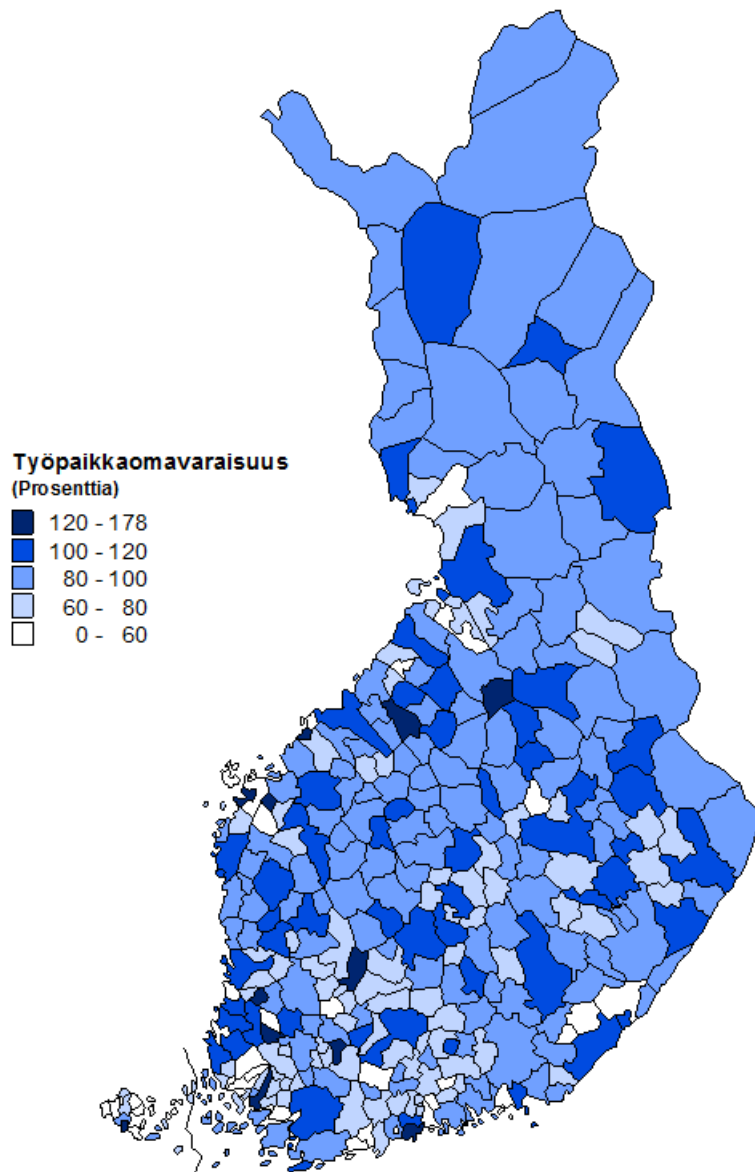
Kunta	työlliset	työpaikat	työpaikkaomavaraisuus 2011 (%)	työpaikkaomavaraisuus 2001 (%)	muutos 2001–2011
Oulainen	2 940	2 928	99,6	106,2	-6,6
Oulu - Uleåborg	80 710	85 259	105,6	105,1	0,5
Outokumpu	2 569	2 818	109,7	101,3	8,4
Padasjoki	1 186	895	75,5	90,5	-15,0
Paimio - Pemar	4 921	3 660	74,4	86,1	-11,8
Paltamo	1 445	1 221	84,5	89,3	-4,8
Parainen - Pargas	6 794	5 453	80,3	82,5	-2,3
Parikkala	1 977	1 649	83,4	89,7	-6,3
Parkano	2 710	2 771	102,3	103,0	-0,7
Pedersören kunta - Pedersöre	4 932	3 730	75,6	80,1	-4,5
Pelkosenniemi	358	383	107,0	103,9	3,1
Pello	1 329	1 259	94,7	100,3	-5,6
Perho	993	959	96,6	91,6	5,0
Pertunmaa	689	663	96,2	94,6	1,6
Petäjävesi	1 552	1 017	65,5	69,6	-4,0
Pieksämäki	7 604	7 541	99,2	96,6	2,6
Pielavesi	1 652	1 554	94,1	90,4	3,7
Pietarsaari - Jakobstad	8 192	10 868	132,7	124,8	7,9
Pihtipudas	1 582	1 493	94,4	94,0	0,4
Pirkkala - Birkala	8 353	5 829	69,8	58,3	11,5
Polvijärvi	1 715	1 304	76,0	80,7	-4,7
Pomarkku - Påmark	889	565	63,6	82,4	-18,8
Pori - Björneborg	34 024	36 203	106,4	106,5	-0,1
Pornainen - Borgnäs	2 411	1 031	42,8	42,4	0,4
Porvoo - Borgå	22 490	20 312	90,3	88,7	1,6
Posio	1 274	1 174	92,2	93,3	-1,2
Pudasjärvi	2 753	2 633	95,6	96,3	-0,6
Pukkila	899	494	54,9	67,4	-12,5
Punkalaidun	1 217	1 069	87,8	84,7	3,1
Puolanka	960	881	91,8	94,7	-2,9
Puumala	847	784	92,6	86,1	6,5
Pyhtää - Pyttis	2 212	1 063	48,1	48,8	-0,8
Pyhäjoki	1 290	808	62,6	64,1	-1,5
Pyhäjärvi	1 997	1 848	92,5	98,0	-5,5
Pyhäntä	580	725	125,0	120,1	4,9
Pyhäranta	962	559	58,1	56,5	1,6
Pälkäne	2 765	2 182	78,9	86,3	-7,4
Pöytyä	3 640	2 841	78,0	83,8	-5,8
Raahe - Brahestad	10 117	11 821	116,8	108,8	8,1
Raasepori - Raseborg	12 610	11 168	88,6	91,4	-2,8
Raisio - Reso	11 107	10 226	92,1	81,2	10,8
Rantasalmi	1 431	1 140	79,7	86,8	-7,1
Ranua	1 366	1 276	93,4	92,0	1,4
Rauma - Raumo	17 089	17 482	102,3	101,5	0,8
Rautalampi	1 192	1 023	85,8	91,6	-5,8
Rautavaara	582	524	90,0	89,4	0,6
Rautjärvi	1 293	1 084	83,8	88,4	-4,5
Reisjärvi	1 157	1 082	93,5	86,9	6,7

Kunta	työlliset	työpaikat	työpaikkaomavaraisuus 2011 (%)	työpaikkaomavaraisuus 2001 (%)	muutos 2001–2011
Riihimäki	13 020	11 741	90,2	91,6	-1,4
Ristijärvi	546	418	76,6	88,9	-12,3
Rovaniemi	25 529	25 479	99,8	101,1	-1,3
Ruokolahti	2 085	1 128	54,1	54,0	0,1
Ruovesi	1 798	1 712	95,2	96,7	-1,5
Rusko	2 784	1 717	61,7	59,5	2,2
Rääkkylä	823	650	79,0	83,7	-4,7
Saarijärvi	3 784	3 413	90,2	93,1	-2,9
Salla	1 258	1 233	98,0	93,2	4,9
Salo	23 055	23 589	102,3	105,4	-3,1
Saltvik	864	417	48,3	56,6	-8,3
Sastamala	10 442	9 411	90,1	90,2	0,0
Sauvo - Sagu	1 355	754	55,6	63,6	-8,0
Savitaipale	1 346	1 124	83,5	85,6	-2,1
Savonlinna - Nyslott	13 991	13 985	100,0	97,9	2,0
Savukoski	422	363	86,0	93,4	-7,4
Seinäjoki	26 776	29 960	111,9	109,9	2,0
Sievi	1 919	2 377	123,9	115,1	8,8
Siikainen	565	488	86,4	85,4	1,0
Siikajoki	2 111	1 737	82,3	82,1	0,2
Siikalatva	2 231	2 190	98,2	96,7	1,4
Siilinjärvi	9 453	6 771	71,6	71,7	-0,1
Simo	1 218	662	54,4	58,3	-4,0
Sipoo - Sibbo	8 883	5 068	57,1	56,8	0,3
Siuntio - Sjundeå	2 997	1 469	49,0	68,2	-19,1
Sodankylä	3 528	3 501	99,2	93,7	5,5
Soini	807	818	101,4	100,8	0,5
Somero	3 639	2 963	81,4	81,0	0,4
Sonkajärvi	1 632	1 363	83,5	86,7	-3,2
Sotkamo	4 274	4 153	97,2	91,0	6,2
Sottunga	51	32	62,7	59,3	3,4
Sulkava	1 015	888	87,5	88,1	-0,6
Sund	507	216	42,6	42,5	0,1
Suomussalmi	3 114	2 820	90,6	92,1	-1,5
Suonenjoki	2 808	2 634	93,8	94,4	-0,6
Sysmä	1 485	1 275	85,9	87,9	-2,1
Säkylä	2 092	2 728	130,4	106,5	23,9
Taipalsaari	2 129	1 127	52,9	47,3	5,6
Taivalkoski	1 471	1 325	90,1	93,6	-3,6
Taivassalo - Tövsala	712	491	69,0	81,6	-12,7
Tammela	2 780	1 836	66,0	68,0	-2,0
Tampere - Tammerfors	96 532	118 866	123,1	119,0	4,2
Tarvasjoki	876	555	63,4	63,4	0,0
Tervo	614	422	68,7	75,8	-7,0
Tervola	1 153	1 119	97,1	93,9	3,2
Teuva - Östermark	2 226	1 999	89,8	86,1	3,7
Tohmajärvi	1 751	1 529	87,3	90,8	-3,5
Toholampi	1 375	1 133	82,4	90,4	-8,0

Kunta	työlliset	työpaikat	työpaikkaomavaraisuus 2011 (%)	työpaikkaomavaraisuus 2001 (%)	muutos 2001–2011
Toivakka	946	599	63,3	80,8	-17,5
Tornio - Torneå	9 005	9 327	103,6	95,4	8,1
Turku - Åbo	78 055	96 080	123,1	122,7	0,3
Tuusniemi	974	816	83,8	85,4	-1,6
Tuusula - Tusby	18 475	14 150	76,6	69,3	7,3
Tyrnävä	2 457	1 505	61,3	62,9	-1,6
Ulvila - Ulvsby	5 764	4 055	70,4	65,4	5,0
Urkala	2 052	1 647	80,3	93,6	-13,3
Utajärvi	1 020	948	92,9	93,5	-0,6
Utsjoki	513	485	94,5	91,9	2,6
Uurainen	1 370	861	62,8	68,6	-5,7
Uusikaarlepyy - Nykarleby	3 489	3 309	94,8	98,4	-3,5
Uusikaupunki - Nystad	6 652	6 689	100,6	99,4	1,2
Vaala	1 076	979	91,0	93,2	-2,2
Vaasa - Vasa	29 674	38 027	128,1	123,8	4,3
Valkeakoski	8 491	7 661	90,2	103,9	-13,7
Valtimo	839	677	80,7	91,2	-10,5
Vantaa - Vanda	101 348	105 995	104,6	97,3	7,3
Varkaus	8 182	8 956	109,5	112,8	-3,4
Vehmaa	1 022	785	76,8	81,0	-4,2
Vesanto	824	680	82,5	87,4	-4,9
Vesilahti	1 885	833	44,2	49,9	-5,7
Veteli - Vetil	1 411	1 092	77,4	90,0	-12,6
Vieremä	1 624	1 905	117,3	102,7	14,6
Vihti - Vichtis	13 721	8 348	60,8	62,5	-1,7
Viitasaari	2 536	2 419	95,4	95,9	-0,5
Vimpeli	1 240	1 073	86,5	92,8	-6,3
Virolahti	1 372	1 354	98,7	97,5	1,2
Virrat - Virdois	2 650	2 510	94,7	90,4	4,4
Vårdö	189	112	59,3	55,2	4,1
Vöyri - Vörå	3 071	2 724	88,7	90,8	-2,1
Ylitornio - Övertorneå	1 558	1 422	91,3	94,1	-2,9
Ylivieska	6 057	6 442	106,4	98,2	8,1
Ylöjärvi	13 818	9 351	67,7	67,9	-0,2
Ypäjä	1 108	726	65,5	71,3	-5,8
Ähtäri - Etseri	2 475	2 453	99,1	96,0	3,1
Äänekoski	7 679	7 972	103,8	106,9	-3,1

Liitekuviot

Liitekuvio 1. Työpaikkaomavaraisuus kunnittain 2011

Laatuseloste: työssäkäyntitilasto

Relevanssi

Työssäkäyntitilastossa tuotetaan keskeiset työssäkäyntiä koskevat tiedot vuosittain. Ennen vastaavia tietoja voitiin tuottaa ainoastaan väestölaskentavuosina. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samana vuodesta 1987 lähtien. Vuodesta 1993 lähtien on tuotettu myös ennakkotietoja työssäkäynnistä.

Tuotettavia tietoja ovat muun muassa väestön pääasiallinen toiminta, elinkeinokanta, ammattiasema, työpaikkojen lukumäärä, työpaikan sijainti sekä väestön ja työvoiman koulutus- ja tulotiedot. Tietoja voidaan tuottaa kaikilla hallinnollisilla aluejaoilla ja koordinaattipohjaisilla aluejaoilla (esimerkiksi postinumeroalueet, karttaruudut ja kuntien osa-alueet).

Tilaston viiteajankohta on vuoden viimeinen viikko, mutta tilasto sisältää myös kertymätietoja tilastovuoden ajalta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskuukaudet). Tietoja ammatista ja sosioekonomisesta asemasta on saatavilla vuosilta 1990, 1993, 1995 ja 2000 sekä vuosittain vuodesta 2004 lähtien.

Vuodesta 1993 lähtien työssäkäynnistä on tuotettu myös ennakkotietoja. Ennakkotietoja käytettäessä on kuitenkin otettava huomioon, että aineistojen keskeneräisyydestä johtuen ennakkotietojen mukaiset työllisten määrät poikkeavat vuoteen 2005 saakka lopullisista luvuista ± 1 prosenttia koko maan tasolla. Tällä hetkellä vaihtelu on 0,2–0,3 prosenttia. Kunnittain vaihtelu voi olla suurempaakin.

Menetelmäkuvaus

Työssäkäyntitilasto on kokonaisaineisto. Kunkin vuoden tilasto kattaa kaikki kyseisen vuoden viimeisenä päivänä Suomessa vakinaisesti asuvat henkilöt. Tilaston lähdeaineistoina käytetään lähinnä hallinnollisia rekistereitä ja muita rekisteripohjaisia tietoaineistoja. Tilaston laatu onkin siten suoraan riippuvainen lähdeaineistojen laadusta. Suoraa tiedonkeruuta tapahtuu vain toimipaikkatietojen määrittämisessä monitoimipaikkaisten yritysten ja kuntien palveluksessa oleville.

Yhteensä lopullisen työssäkäyntitilaston tilastotiedoston valmistamisessa käytetään noin 40 eri rekisterin tai muun aineiston tietoja. Keskeisimpiä näistä ovat:

- väestötietojärjestelmä (Väestörekisterikeskus)
- verotuksen eri aineistot
- yksityisen sektorin erilaiset työ- ja palvelussuhderekisterit
- valtion ja kuntien palvelussuhderekisterit
- työ- ja elinkeinoministeriön (TEM) työnhakijarekisteri
- Kansaneläkelaitoksen ja Eläketurvakeskuksen eläkerekisterit
- eri opiskelijarekisterit
- pääesikunnan varusmiesrekisteri
- Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteri sekä julkisyhteisöjen rekisteri
- Tilastokeskuksen tutkintorekisteri

Rekistereiden lisäksi tehdään joitakin lomakekyselyitä:

- tiedustelu monitoimipaikkaisissa yrityksissä työskentelevien toimipaikoista
- kuntien ja kuntayhtymien henkilöstön tiedonkeruu

Keskeistä järjestelmässä on se, että rekistereiden tunnusjärjestelmät ovat niin hyvät, että eri tietojen yhdisteleminen on mahdollista. Rekisterit voivat sisältää päällekkäistä ja osin myös ristiriitaista tietoa. Olennaista on, että rekisterit täydentävät toisiaan, ja päällekkäisyys varmistaa sen, että järjestelmä ei ole niin haavoittuva. Jos esimerkiksi työeläkejärjestelmästä ei saada tietoa työsuhteesta, voidaan tieto henkilön työllisyydestä päätellä verotietojen kautta.

Useat tiedot työssäkäyntitilastoon voidaan saada suoraan jostakin rekisteristä niitä juurikaan muokkaamatta. Tällaisia tietoja ovat esimerkiksi henkilön demografiset tiedot tai tulo- ja varallisuustiedot. Monia tietoja

tuotetaan myös niin sanotulla rekisteriestimointimenetelmällä, jossa käyttämällä hyväksi samanaikaisesti useita rekisteriaineistoja määritellään jokaiselle henkilölle kunkin muuttujan arvo. Esimerkkinä tällaisesta muuttujasta on henkilön pääasiallinen toiminta. Sen päättelyssä tarvitaan tietoja henkilön iästä, työsuhteista, työttömyydestä, opiskelusta, eläkkeen saamisesta ja niin edelleen. Päättelysäännöt on muodostettu siten, että ne tuottavat mahdollisimman samankaltaiset tiedot kuin saataisiin lomaketiedonkeruulla. Päättelysääntöjen muodostamisessa on käytetty apuna aikaisempien väestölaskentojen tietoja ja rekisteritietoja samalta ajankohdalta. Päättelysääntöihin sisältyy myös eri aineistojen priorisointi siinä tapauksessa, että tiedot ovat ristiriitaisia.

Oikeellisuus ja tarkkuus

Suomessa rekisteripohjaisten tietojen luotettavuutta tutkittiin jo ennen päätöstä rekisteripohjaiseen väestölaskentajärjestelmään siirtymisestä. Vuosien 1980 ja 1985 laskennoissa väestön taloudellista toimintaa ja työssäkäyntiä kuvaavat tiedot kerättiin vielä lomakkeilla, mutta samanaikaisesti oli saatavilla myös rekisteripohjaisia tietoja. Vuoden 1980 väestölaskennassa tehtiin vertailututkimus 20 kunnan osalta ja vuoden 1985 väestölaskennan yhteydessä kaikkien kuntien osalta. Tutkimuksessa verrattiin rekisteripohjaisesti määriteltyä tietoa väestön pääasiallisesta toiminnasta ja ammattiasemasta lomakkeella kerättyyn tietoon. Erot rekisteripohjaisesti ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen osalta todettiin niin pieniksi, että päätös rekisteripohjaiseen tilastotuotantoon siirtymisestä voitiin tehdä.

Ensimmäisen kokonaan rekisteripohjaisen väestölaskennan yhteydessä vuonna 1990 tehtiin laaja luotettavuustutkimus. Rekisteritilastoja verrattiin otospohjaisen lomaketiedustelun antamiin tietoihin. Otos käsitti noin kaksi prosenttia rakennuksista, asunnoista ja henkilöistä. Luotettavuustutkimus osoitti, kuinka suurella osalla lomaketieto ja rekisteritieto poikkesivat toisistaan, mutta ei lopulta sitä, kumpi tieto oli oikea. Esimerkiksi useampaa työtä tekevä ilmoitti lomaketiedustelussa pääasialliseksi työksen eri toimen kuin mihin rekisteripäättelyssä päädyttiin. Työssäkäyvä opiskelija tuli määritellyksi rekisteritiedoilla väistämättä työlliseksi, vaikka hän itse jättäisi työnsä kertomatta. Tutkimukset ovat osoittaneet, ettei rekisteripohjaisten ja lomakepohjaisten tietojen ero ole suurempi kuin kahden lomakepohjaisen tiedon välinen ero. Vertailututkimuksia on julkaistu Tilastokeskuksen sarjoissa.

Tärkeimmäksi rekisteripohjaisen työssäkäyntitilaston laadunvalvontamenetelmäksi on kehittynyt työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona. Myös vuosien 1995 ja 2000 väestölaskennan luotettavuustutkimukset perustuivat työvoimatutkimuksen käyttöön vertailutietona.

Työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona toimii kahdella tasolla. Toisaalta seurataan näiden kahden menetelmän tuottamien tulosten tasoa ja toisaalta sitä, miten hyvin menetelmät tuottavat yksikkötasolla samalla tavoin luokiteltua tietoa. Yksikkötason vertailu tehdään ristiintaulukoimalla työvoimatutkimuksen otosaineiston henkilöiden saman ajankohdan rekisteripohjaiset ja haastatteluun perustuvat tiedot pääasiallisesta toiminnasta ja toimialasta keskenään. Vertailuja on tehty vuodesta 1987 lähtien.

Usein poikkeamat ovat selitettävissä rekisterijärjestelmän ja haastattelumenetelmän eroilla, eikä aina voida yksikäsitteisesti sanoa, kumpi menetelmä tuottaa oikean tuloksen eli välttämättä haastattelemallakaan saatu tieto ei ole absoluuttisen oikea. Usein todellisuudessa on niin, että henkilö itse tai haastattelija joutuu tekemään päätöksen ristiriitaisen informaation pohjalta, kun taas rekisterimenetelmässä on laadittu yksikäsitteinen sääntö. Rekisterimenetelmän etuna on tällöin sen loogisuus: kone tekee ratkaisun aina samalla tavalla, mutta saman informaation omaavat henkilöt voivat päätyä eri lopputulokseen.

Ajantasaisuus

Työssäkäyntitilasto tehdään vuosittain. Työssäkäyntitilaston henkilöperusjoukko kuvaa vuoden viimeisen päivän tilannetta. Tiedot henkilön toiminnasta ja työpaikasta ovat vuoden viimeiseltä viikolta. Tilastossa on myös kertymätietoja koko vuodelta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskuukaudet). Ennakkotiedot valmistuvat noin 12 kuukautta viiteajankohdan jälkeen. Lopullisista tiedoista pääasiallinen toiminta ja ammattiasema valmistuvat noin 16 kuukautta ja loput tiedot noin 22 kuukautta viiteajankohdan jälkeen.

Saatavuus

Työssäkäyntitilaston kunnittaiset tiedot työllisistä, työpaikoista ja pääasiallisesta toiminnasta ovat saatavilla Tilastokeskuksen internetsivuilta maksuttomasta StatFin-tilastopalvelusta. Maksullisessa Väestötilastopalvelussa on eritellympää tietoa, myös kuntien osa-alueittain. Aineistoista tehdään erityisselvityksiä asiakkaan pyynnöstä.

Vuosina 1987–2001 työssäkäyntitilaston tietoja on julkaistu erillisissä työssäkäyntitilaston julkaisuissa. Viimeinen paperimuotoinen julkaisu, Työssäkäyntitilasto 2000–2001, sisältää työssäkäyntitilaston vuoden 2000 lopullisia tietoja ja vuoden 2001 ennakkotietoja.

Vertailukelpoisuus

Työssäkäyntitilaston laatiminen on aloitettu vuodesta 1987. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samana vuodesta 1987 lähtien. Tilastossa käytetyt luokitukset ovat muuttuneet vuosien mittaan. Esimerkiksi toimialaluokitus on muuttunut vuosina 1993, 2001 ja 2007 ja ammattiluokitus vuosina 1995 ja 2010. Luokitusmuutokset vaikuttavat aikaisempien vuosien vertailtavuuteen, sillä täydellisiä avaimia ei kaikkien luokitusten välille voi rakentaa.

Myös muutokset lainsäädännössä vaikuttavat tilastojen vertailtavuuteen. Vuoden 1998 alusta tuli voimaan niin sanottu pätkätyölaki, jolloin myös lyhyet työsuhteet tulivat eläkevakuutuksen piiriin. Tämä lisäsi työllisten määrää jonkin verran.

Vuodesta 2005 työeläkevakuutuksen piiriin kuuluvat 18–67-vuotiaat, kun aiemmin työeläkevakuuttamisvelvollisuus on alkanut jo 14 vuoden iästä lähtien. Tämä näkyy työssäkäyntitilastossa vuodesta 2005 alkaen nuorten työllisyyden vähenemisenä ja opiskelijoiden määrän kasvuna. Alaikäisten työssäkäyntiä ei pystytä rekisteritietojen perusteella luotettavasti tilastoimaan.

Apurahansaaajat on vuoden 2009 alusta lähtien vakuutettu maatalousyrittäjän eläkelain (MYEL) mukaisen lakisääteisen työeläketurvan piiriin, minä seurauksena heidät määritellään yrittäjiksi.

Vuoden 2010 tilastosta lähtien yrittäjien määrittelyssä otetaan huomioon yrittäjätulojen lisäksi myös henkilöverotuksessa palkkatuloihin kuuluva niin sanottu yrittäjäpalkka (YEL-/MYEL-vakuutetun yrittäjän palkka), jota yrittäjänä toimiva voi saada esimerkiksi avoimen yhtiön yhtiömiehenä, kommandiittiyhtiön vastuunalaisena yhtiömiehenä ja osakeyhtiön johtavassa asemassa toimivana osakkaana. Jos henkilö toimii vuoden viimeisellä viikolla sekä yrittäjänä että palkansaajana, henkilö määritellään yrittäjäksi, jos hänen yhteenlasketut yrittäjätulonsa ja -palkkansa ovat suuremmat kuin muut palkkatulot, ja päinvastoin. Yrittäjäpalkan huomioiminen yrittäjien määrittelyssä lisäsi yrittäjien määrää noin 3 300 henkilöllä vuoden 2010 tilastossa.

Vuosina 2010–2011 yrittäjien määrä nousi koko maassa 9 600:lla. Nousuun vaikutti se, että yrittäjän ja maatalousyrittäjän eläkelain yrittäjämääritelmä laajeni vuoden 2011 alusta. Yrittäjäksi määritellään osakeyhtiössä tai muussa yhteisössä johtavassa asemassa työskentelevä henkilö, joka omistaa yksin yli 30 prosenttia yrityksen osakkeista tai jolla on yksin yli 30 prosenttia osakkeiden tuottamasta äänimäärästä tai jolla on muussa yhteisössä vastaava määräämisvalta. Aiemmin raja oli 50 prosenttia.

Ennen vuotta 1987 väestön taloudellista toimintaa kuvaavia kuntatasoisia tietoja on tuotettu lomakepohjaisissa väestölaskennoissa (vuosilta 1950, 1960, 1970, 1975, 1980 ja 1985). Erot rekisteri- ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen välillä ovat osoittautuneet sen verran pieniksi, että vertailtavuutta ajassa voidaan pitää suhteellisen hyvänä muiden kuin edellä mainittujen luokitusmuutosten vuoksi.

Tilastossa käytetyt luokitukset löytyvät Tilastokeskuksen luokitus- ja metatietopalvelujen kotisivuilta sekä painetuista luokituskäsikirjoista.

Yhtenäisyys

Tietoja väestön taloudellisesta toiminnasta saadaan myös Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksesta, joka on kuukausittain tehtävä otostutkimus. Tiedot poikkeavat keruutavasta ja työllisten päättelystä johtuen jonkin verran työssäkäyntitilaston tiedoista. Muun muassa työllisten määrä on työvoimatutkimuksessa joitakin prosentteja suurempi.

Työ- ja elinkeinoministeriö julkaisee tilastoa työttömien työnhakijoiden määrästä. TEM:n työnhakijarekisterin tiedot kertovat työttömien työnhakijoiden määrän kuukauden viimeisenä arkipäivänä. Työssäkäyntitilaston tieto työttömyydestä perustuu TEM:n työnhakijarekisterin tietoihin. Siten työssäkäyntitilaston ja TEM:n luvut työttömyydestä ovat suhteellisen lähellä toisiaan.

Lisätietoja

Jaana Huhta 09 1734 2632
Vastaava tilastojohtaja:
Riitta Harala
www.tilastokeskus.fi
Lähde: Työssäkäyntitilasto, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

*Tietopalvelu, Tilastokeskus
puh. 09 1734 2220
www.tilastokeskus.fi*

*Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi*

*ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1798-5528 (pdf)*